

kan udføre deres arbejde, herunder at de får adgang til relevante nationale data.

4. De nationale enheder har til opgave:

- a) uopfordret at meddele Europol de oplysninger og efterretninger, der er nødvendige for udførelsen af Europols opgaver
- b) at besvare anmodninger fra Europol om oplysninger, efterretninger og rådgivning
- c) at holde disse oplysninger og efterretninger ajour
- d) at udnytte og videregive oplysninger og efterretninger til brug for de kompetente myndigheder i overensstemmelse med national ret
- e) at anmode Europol om rådgivning, oplysninger, efterretninger og analyser
- f) at videregive oplysninger til Europol med henblik på lagring i Europols databaser
- g) at sørge for, at enhver udveksling af oplysninger med Europol finder sted på retmæssig vis.

5. Med forbehold af medlemsstaternes ansvar vedrørende opretholdelse af lov og orden og sikring af den interne sikkerhed, er en national enhed ikke forpligtet til i en given sag at videregive oplysninger og efterretninger, hvis videregivelsen:

- a) skader væsentlige nationale sikkerhedsinteresser, eller
- b) bringer gennemførelsen af en igangværende efterforskning eller en persons sikkerhed i fare, eller
- c) afslører oplysninger, der henhører under særlige efterretningstjenester eller særlig efterretningsvirksomhed, der angår statens sikkerhed.

6. De nationale enheders udgifter til kommunikation med Europol påhviler medlemsstaterne og afholdes ikke af Europol, bortset fra tilslutningsomkostningerne.

7. Lederne af de nationale enheder mødes regelmæssigt for at bistå Europol med operative anliggender, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra styrelsesrådet eller direktøren med henblik på at

- a) overveje og udarbejde forslag, der vil forbedre Europols operative effektivitet og tilskynde til medlemsstaternes engagement
- b) evaluere rapporter og analyser udarbejdet af Europol i overensstemmelse med artikel 5,

stk. 1, litra f), og udvikle foranstaltninger for at bidrage til at gennemføre resultaterne

- c) yde støtte til oprettelsen af fælles efterforskningshold, der involverer Europol i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, litra d), og artikel 6.

#### *Artikel 9*

##### *Forbindelsesofficerer*

1. Hver national enhed udstationerer mindst én forbindelsesofficer ved Europol. Medmindre andet er fastsat i denne afgørelse, er forbindelsesofficererne underlagt den udsendende medlemsstats nationale ret.

2. Forbindelsesofficererne fungerer som nationale forbindelseskontorer ved Europol og modtager deres instrukser fra deres nationale enhed, idet de skal varetage dennes interesser i overensstemmelse med den udsendende medlemsstats ret og de bestemmelser, der gælder for Europols virke.

3. Uden at det berører artikel 8, stk. 4 og 5, er det forbindelsesofficerernes opgave:

- a) at videregive oplysninger fra de udsendende nationale enheder til Europol
- b) at viderebringe oplysninger fra Europol til de udsendende nationale enheder
- c) at samarbejde med Europols personale ved at fremskaffe oplysninger og rådgive, og
- d) at bidrage til udvekslingen af oplysninger fra deres nationale enheder med andre medlemsstaters forbindelsesofficerer på deres eget ansvar i overensstemmelse med national ret; sådanne bilaterale udvekslinger kan også vedrøre kriminalitet, der ligger uden for Europols kompetence, hvis det er tilladt efter national ret.

4. Artikel 34 finder tilsvarende anvendelse på forbindelsesofficerernes virke.

5. Forbindelsesofficerernes rettigheder og forpligtelser over for Europol fastsættes af styrelsesrådet.

6. Forbindelsesofficererne nyder de privilegier og immuniteter, der er nødvendige, for at de kan udføre deres opgaver i overensstemmelse med artikel 50, stk. 3.

7. Europol sikrer, at forbindelsesofficererne er fuldt ud informeret om og inddraget i alle Euro-